

ÎNCHEIERE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Caminscaia Aliona și Olișevschi Valeri, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Olișevschi Valeri împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra imobilului prin uzucapiune, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Olișevschi Valeri și avocatul Caminscaia Aliona, și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 04 mai 2015

c o n s t a t ă

La 19 septembrie 2011 Olișevschi Valeri a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Chișinău, intervenienți accesorii Oficiul Cadastral Teritorial, Fistișin Vanda și Fistișin Vitalie cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra imobilului prin uzucapiune.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, este coproprietar a casei de locuit lit. „C” din str. Doncev 6 mun. Chișinău.

Lotul de pământ aflat lângă casa de locuit cu nr. cadastral 0100417235 din str. I. Doncev 6 lit. C mun. Chișinău este marcat cu puncte pe schema-plan (cifrele 1,2,17,18) cu suprafața de $7 \times 4 = 28$ m.p. și se află în posesia lui din 15 iulie 1984, deci pe parcursul a 26 ani.

Cere Olișevschi Valeri obligarea Primăriei mun. Chișinău de a-i transmite în proprietate lotul de pământ cu nr. cadastral 0100417235 marcat cu puncte pe schema-plan (cifrele 1,2,17,18) cu suprafața de 28 m.p.

La 19 februarie 2015 reclamantul a înaintat o cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat recunoașterea după acesta a dreptului de proprietate prin uzucapiune asupra terenului aferent cu suprafața de 28 m.p., care se atribuie la casa de locuit lit. „C” din str. Doncev 6 mun. Chișinău și includerea în Registrul bunurilor imobile a înscrisurilor respective pe numele lui Olișevschi Valeri.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 04 mai 2015, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015, a fost respins apelul declarat de Olișevschi Valeri și avocatul Caminscaia Aliona, și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 04 mai 2015.

La 18 februarie 2016 avocatul Caminscaia Aliona și Olișevschi Valeri au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care au solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului au indicat că, instanța de apel a interpretat în mod eronat norma materială. Astfel, conform art.320 al.(2) Cod civil, dreptul de proprietate se poate dobîndi în condițiile legii, prin ocupațiune, act juridic, succesiune, accesiune, uzucapiune, precum și prin hotărîre judecătorească, atunci cînd aceasta este translativă de proprietate.

În aceeași ordine de idei, conform art.332 al.(1) Cod civil, dacă o persoană, fără să fi dobîndit dreptul de proprietate, a posedat cu bună-credință sub nume de proprietar un bun imobil pe parcursul a 15 ani, ea devine proprietarul bunului respectiv.

Termenul de 15 ani începe să curgă din momentul în care posesiunea întrunește toate condițiile necesare uzucapiunii și anume posesiunea să fie de bună-credință și persoana să posede cu bună-credință sub nume de proprietar un bun imobil pe parcursul a 15 ani.

Consideră că, concluziile instanțelor precum că Olișevschi Valeri nu a întrunit toate condițiile necesare de constatare a stării de uzucapiune sunt neîntemeiate. Or, dat fiind faptul că pe parcursul a mai mult de 15 ani recurentul este posesor de bună – credință, acesta a devenit proprietar prin uzucapiune asupra imobilului dat.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Caminscaia Aliona și Olișevschi Valeri nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de avocatul Caminscaia Aliona și Olișevschi Valeri, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de avocatul Caminscaia Aliona și Olișevschi Valeri ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de avocatul Caminscaia Aliona și Olișevschi Valeri se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat